

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji

językowej . Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie

angielski

tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

Do tej pory przetłumaczono ją na następujące języki

Swipe to change

Jak doprowadzić do wykonania orzeczenia

Luksemburg

1 Co oznacza wykonywanie orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych?

Jeżeli dłużnik nie chce zastosować się do treści orzeczenia, wierzyciel może wszcząć postępowanie egzekucyjne. Mamy wówczas do czynienia z egzekucją przymusową.

Przesłankami wykonalności wyroku są: opatrzenie wyroku klauzulą wykonalności oraz właściwe doręczenie wyroku lub powiadomienie o wyroku.

Rygor wykonalności wyroku zostaje zawieszony na okres ośmiu dni od ogłoszenia wyroku oraz w przypadku skutecznego wykonania prawa do apelacji, chyba że orzeczeniu nadano rygor tymczasowej wykonalności.

Egzekucję przymusową zazwyczaj stosuje się, aby odzyskać środki pieniężne, ale może służyć ona również wyegzekwowaniu wykonania określonej czynności.

Jeżeli dłużnik został zobowiązany do zapłaty określonej sumy pieniężnej, wierzyciel może egzekwować się z jego majątku w drodze zajęcia.

Istnieją jednak bardziej środki egzekucyjne wykorzystywane w konkretnych sytuacjach: zajęcie wierzycielności dłużnika znajdujących się u osoby trzeciej (*saisie-arrêt*), zajęcie plonów (*saisie-brandon*), zajęcie dochodów z rent, zajęcie nieruchomości, zajęcie rzeczy ruchomej najemcy (dzierżawcy) (*saisie-gagerie*), zajęcie rzeczy znajdującej się poza miejscem zamieszkania dłużnika (*saisie foraine*), zajęcie rewindykacyjne (*saisie-revendication*), zajęcie wynagrodzenia, zajęcie statków żeglugi śródlądowej oraz zajęcie w kontekście ochrony praw własności intelektualnej.

W Luksemburgu najczęściej stosuje się zajęcie wierzycielności dłużnika znajdujących się u osoby trzeciej oraz zajęcie egzekucyjne (*saisie-exécution*).

2 Jakie organy są właściwe w zakresie wykonywania orzeczeń?

Komornikom sądowym (*huissiers de justice*) przysługuje wyłączna właściwość w zakresie wykonywania orzeczeń, którym klauzulę wykonalności nadał sąd luksemburski zgodnie z prawem luksemburskim lub sąd innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej zgodnie z przepisami unijnymi w sprawach cywilnych lub handlowych, ugód mediacyjnych zawartych w sprawach cywilnych i handlowych, którym nadano klauzulę wykonalności, oraz innych dokumentów lub tytułów wykonawczych.

3 Jakie warunki muszą być spełnione, aby można było wydać tytuł wykonawczy?

3.1 Postępowanie

Orzeczenia wydane i dokumenty sporządzone w Wielkim Księstwie Luksemburga

Podlegają one wykonaniu w Wielkim Księstwie Luksemburga bez konieczności dokonywania ich urzędowego potwierdzenia czy wydawania *pareatis*, nawet jeżeli są wykonywane poza obszarem właściwości sądu, który wydał wyrok, lub poza terytorium, na którym sporządzono dokument.

Dostarczenie dokumentu lub wyroku komornikowi sądowemu oznacza zgodę na zastosowanie wszelkich środków egzekucyjnych poza zajęciem nieruchomości i pozbawieniem wolności, w przypadku których konieczne jest uzyskanie szczególnego upoważnienia.

Orzeczenia zagraniczne objęte umową międzynarodową lub przepisami Unii Europejskiej nakładającymi wymóg zastosowania procedury *exequatur*

Wyroki w sprawach cywilnych i handlowych wydane w państwie trzecim, które podlegają wykonaniu w tym państwie oraz które w rozumieniu:

– konwencji brukselskiej z dnia 27 września 1968 r. o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych zmienionej na mocy umów w sprawie przystąpienia do tej konwencji nowych państw członkowskich,

– konwencji lugańskiej z dnia 16 września 1988 r. o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych,

– konwencji z dnia 29 lipca 1971 r. zawartej między Wielkim Księstwem Luksemburga a Republiką Austrii o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych,

– traktatu z dnia 24 listopada 1961 r. zawartego między Belgią, Niderlandami a Luksemburgiem o jurysdykcji, upadłości oraz ważności i wykonywaniu orzeczeń sądowych, wyroków sądu polubownego i dokumentów urzędowych – dopóki traktat ten ma moc obowiązującą,

– konwencji haskiej z dnia 2 października 1973 r. o prawie właściwym dla zobowiązań alimentacyjnych

spełniają przesłanki konieczne do ich uznania i wykonania w Luksemburgu, zostają opatrzone klauzulą wykonalności w formach przewidzianych w art. 680–685 nowego kodeksu postępowania cywilnego (*Nouveau code de procedure civile*).

Wyroki w sprawach cywilnych i handlowych wydane w państwie członkowskim UE, które są wykonalne w tym państwie członkowskim oraz które zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych spełniają przesłanki konieczne do ich uznania i wykonania w Luksemburgu, zostają opatrzone klauzulą wykonalności zgodnie z tym rozporządzeniem.

Rozporządzeniem (UE) nr 1215/2012 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, znanym jako „rozporządzenie Bruksela I (wersja przekształcona)”, uchylono rozporządzenie (WE) nr 44/2001. Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 wciąż ma jednak zastosowanie do orzeczeń wydanych w przedmiocie powództw wytoczonych, dokumentów urzędowych sporządzonych lub formalnie zarejestrowanych oraz ugód sądowych zatwierdzonych lub zawartych przed dniem 10 stycznia 2015 r., które są objęte zakresem stosowania tego rozporządzenia.

Orzeczenia w sprawach cywilnych wydane w państwie członkowskim UE, które są wykonalne w tym państwie członkowskim oraz które zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego spełniają przesłanki konieczne do ich uznania oraz wykonania w Luksemburgu, zostają opatrzone klauzulą wykonalności zgodnie z tym rozporządzeniem.

Orzeczenia wydane w państwie członkowskim niezwiązanym Protokołem haskim z dnia 23 listopada 2007 r. o prawie właściwym dla zobowiązań alimentacyjnych w rozumieniu rozdziału IV sekcja 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych, spełniające przesłanki konieczne do ich uznania oraz wykonania w Luksemburgu, zostają opatrzone klauzulą wykonalności zgodnie z tym rozporządzeniem.

Orzeczenia zagraniczne podlegające przepisom unijnym znoszącym procedurę *exequatur*

Dnia 12 grudnia 2012 r. Parlament Europejski i Rada przyjęły rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, znane jako rozporządzenie Bruksela I (wersja przekształcona). Zgodnie z art. 36 tego rozporządzenia orzeczenia wydane w jednym państwie członkowskim są uznawane w innych państwach członkowskich bez potrzeby przeprowadzania specjalnego postępowania (zniesienie procedury *exequatur*). Rozporządzenie to ma zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich UE od dnia 10 stycznia 2015 r. zgodnie z warunkami określonymi w tym rozporządzeniu.

Orzeczenia wydane w państwie członkowskim związanym Protokołem haskim z dnia 23 listopada 2007 r. o prawie właściwym dla zobowiązań alimentacyjnych w rozumieniu rozdziału IV sekcja 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych, spełniające przesłanki konieczne do ich uznania oraz wykonania w Luksemburgu, zostają uznane bez konieczności przeprowadzenia specjalnego postępowania oraz bez możliwości sprzeciwienia się uznaniu.

3.2 Główne warunki

Zajęcia ruchomości lub nieruchomości można dokonać tylko wtedy, gdy istnieje wydany zgodnie z prawem luksemburskim tytuł wykonawczy dotyczący roszczenia wymagalnego i ustalonego; jeżeli wymagalny dług nie stanowi kwoty pieniężnej, należy odroczyć termin jego spłaty po dokonaniu zajęcia – do celów wszystkich kolejnych postępowań – do chwili ustalenia jego wysokości.

Orzeczenia nakazujące zwolnienie (*mainlevée*), wykreślenie hipoteki z księgi wieczystej, uiszczenie określonej kwoty lub dokonanie dowolnej innej czynności przez osobę trzecią lub w jej imieniu podlegają wykonaniu przez osoby trzecie lub w stosunku do osób trzecich – nawet w przypadku upływu terminów wniesienia zażalenia lub apelacji – na podstawie zaświadczenia wydanego przez pełnomocnika powoda wskazującego termin doręczenia orzeczenia na adres zamieszkania strony, przeciwko której wydano orzeczenie, oraz na podstawie zaświadczenia wydanego przez komornika sądowego potwierdzającego, iż nie wniesiono zażalenia ani apelacji od orzeczenia.

Jeżeli z zaświadczenia wynika, że nie wniesiono zażalenia ani apelacji, sekwestry (*séquestres*), urzędnicy hipoteczni (*conservateurs*) oraz inne podmioty mają obowiązek zastosowania się do orzeczenia.

4 Przedmiot i charakter środków egzekucyjnych

4.1 Jakie składniki majątku mogą podlegać egzekucji?

Rzeczy podlegające zajęciu

Zajęciu podlegają wyłącznie rzeczy ruchome i nieruchomości należące do dłużnika – nie podlegają mu rzeczy należące do osoby trzeciej. Nie ma jednak znaczenia, w czym posiadaniu znajdują się rzeczy należące do dłużnika w chwili zajęcia – możliwe jest zatem dokonanie zajęcia rzeczy znajdujących się u osoby trzeciej.

Rzeczy niepodlegające zajęciu

Art. 728 nowego kodeksu postępowania cywilnego stanowi, że oprócz rzeczy uznanych za niepodlegające zajęciu zgodnie z przepisami szczególnymi zajęciu nie podlegają następujące rzeczy:

rzeczy, które w przepisach luksemburskich określono jako rzeczy stanowiące część składową nieruchomości (*immeubles par destination*);

rzeczy ruchome, takie jak łóżko, ubrania, meble do przechowywania ubrań, pralka oraz stoły i krzesła służące do wspólnego spożywania posiłków przez rodzinę.

Rzeczy te nie podlegają zajęciu niezależnie od statusu wierzyciela, nawet jeżeli jest nim Skarb Państwa, z wyjątkiem określonych długów wymienionych enumeratywnie w przepisach.

Aby uniemożliwić wierzycielowi zajęcie wszystkich środków utrzymania dłużnika, w rozporządzeniu Wielkiego Księcia ustalono stawki dotyczące cesji i zajmowania wynagrodzeń, emerytur i rent. W przepisach określono sposób zajmowania chronionych regularnych dochodów (wynagrodzeń, emerytur, rent). Tego rodzaju regularne dochody nie podlegają zajęciu w całości, lecz wyłącznie do określonej wysokości ustalonej zgodnie z przedziałami wyznaczonymi w rozporządzeniu Wielkiego Księcia. Dłużnicy zachowują zatem minimalne dochody niezbędne do przeżycia.

Kaucja

Celem złożenia kaucji (*cantonnement*) jest ochrona osoby, wobec której dokonano zajęcia, przed skutkami zupełnego braku dostępu do mienia. Dzięki kaucji sędzia może ograniczyć wysokość zajmowanych kwot.

4.2 Jakie skutki mają środki egzekucyjne?

Z chwilą zajęcia rzeczy dłużnik traci prawo do rozporządzania nimi. Zajęcie nie skutkuje jednak uprzywilejowaniem wierzyciela występującego o dokonanie zajęcia. Pozbawienie dłużnika prawa do rozporządzania rzeczami oznacza, że dłużnik nie może już zbywać ani obciążać rzeczy. Zajęte mienie można zabrać niezwłocznie. Dłużnik pozostaje właścicielem zajętego mienia aż do chwili przymusowej sprzedaży, nawet jeśli nie znajduje się ono w jego posiadaniu. W praktyce sytuacja dłużnika nie zmienia się; sytuacja prawna jest jednak inna.

Sankcją za naruszenie zakazu rozporządzania rzeczami jest to, że czynności podejmowane przez osobę, wobec której dokonano zajęcia, nie są wiążące dla wierzyciela występującego o dokonanie zajęcia.

Zakaz ten ma jednak jedynie charakter względny, tj. obowiązuje wyłącznie w zakresie, w jakim jest korzystny dla wierzyciela występującego o dokonanie zajęcia. Pozostali wierzyciele muszą nadal znosić wahania wartości składników majątku dłużnika. Mogą oni jednak w łatwy sposób przyłączyć się do zajęcia, które zostało już zarządzone przez sąd.

Pozbawienie dłużnika prawa do rozporządzania rzeczami stanowi pierwszy etap procesu spieniężenia składników majątku. Rzeczy zostają objęte nadzorem sądu. Z tego względu zajęcie egzekucyjne rzeczy pełni również w pierwszej instancji funkcję zabezpieczającą.

Jeżeli chodzi o zajęcie wierzyciela dłużnika znajdującej się u osoby trzeciej, należy wskazać, że ten rodzaj zajęcia pozbawia osobę, wobec której dokonuje się zajęcia, kontroli nad całą zajęętą wierzyciela, niezależnie od jej wartości stanowiącej podstawę zajęcia. Osoba trzecia, u której dokonano zajęcia wierzyciela dłużnika, może jednak złożyć kaucję w wystarczającej wysokości (*cantonnement*).

4.3 Jak długo obowiązują takie środki?

Tytuły wykonawcze wydane zgodnie z prawem luksemburskim nie wygasają ani się nie przedawniają.

Zezwolenia na dokonanie zajęcia rzeczy na zabezpieczenie wydane przez prezesa sądu gospodarczego wygasają, jeżeli środek służący zabezpieczeniu interesu prawnego nie zostanie zastosowany w terminie wyznaczonym w postanowieniu.

5 Czy istnieje możliwość odwołania od takiego środka?

Wydane przez prezesa sądu gospodarczego postanowienie zezwalające na dokonanie zajęcia rzeczy na zabezpieczenie podlega zaskarżeniu w drodze zażalenia lub sprzeciwu.

W sprawach dotyczących zajęcia egzekucyjnego dłużnik może zaskarżyć postanowienie na podstawie trudności w egzekucji (*action en difficulté d'exécution*) lub sprzeciwić się sprzedaży zajętych rzeczy.

Osoby trzecie mogą również podnieść kwestię wpadkową, tj. sprzeciwić się sprzedaży zajętych rzeczy, wnosząc o ich zwrot.

6 Czy istnieją ograniczenia dotyczące wykonywania orzeczeń, w szczególności odnoszące się do ochrony dłużnika lub terminów?

Zgodnie z art. 590 nowego kodeksu postępowania cywilnego dłużnik może nie dopuścić do tymczasowego wykonania, jeżeli zarządzono je w sprawie niewymienionej w przepisach prawa. W tym celu dłużnik może zwrócić się do sądu apelacyjnego o wydanie zakazu tymczasowego wykonania. Zasada ta ma zastosowanie wyłącznie w sprawach cywilnych, natomiast jest wyłączona w sprawach gospodarczych na mocy art. 647 kodeksu spółek handlowych (*Code de commerce*).

W art. 703 akapit drugi nowego kodeksu postępowania cywilnego ustanowiono procedurę składania kaucji. Złożenie kaucji chroni osobę, wobec której dokonano zajęcia, przed skutkami braku dostępu do całego mienia. Dzięki kaucji sędzia może ograniczyć wysokość zajmowanych kwot.

Aby uniemożliwić wierzycielowi zajęcie wszystkich środków utrzymania dłużnika, w rozporządzeniu Wielkiego Księcia ustalono stawki dotyczące cesji i zajmowania wynagrodzeń, emerytur i rent. W przepisach określono sposób zajmowania chronionych regularnych dochodów (wynagrodzeń, emerytur, rent). Tego rodzaju regularne dochody nie podlegają zajęciu w całości, lecz wyłącznie do określonej wysokości ustalonej zgodnie z przedziałami wyznaczonymi w rozporządzeniu Wielkiego Księcia. Dłużnicy zachowują zatem minimalne dochody niezbędne do przeżycia.

Powiązane strony

<http://www.legilux.lu/>

Ostatnia aktualizacja: 25/04/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.